Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem*

ROK XVIII. Kraków, dnia 4 maja 1935. Nr. 16.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Lustracja przedsiębiorstw w świetle Instrukcji Podatkowej.

(Dokończenie)

Lustracja przedsiębiorstwa dla celów wymiarowych winna być podzielona na dwie części: a) na wstępne oględziny przedsiębiorstwa, jego biur i t. p. i b) na właściwą lustrację dla zebrania materjałów wymiarowych.

Oględziny wstępne mają na celu danie lustrującemu możności wyrobienia sobie ogólnego pojęcia o rozmiarach przedsiębiorstwa, istocie jego działalności i ogólnych warunkach pracy. Ponadto powinne one uniemożliwić doraźne usunięcie przez osoby zainteresowane części towarów, ksiąg, personelu i t. p. Lustrujący powinien doraźnie ustalić ilość zatrudnionych osób, odkładając ewentualne spisanie ich nazwisk, wieku itp. do ściślejszej części lustracji. W toku doraźnego zwiedzania przedsiębiorstwa powinien lustrujący zwrócić uwagę na znajdujące się na biurkach, oknach i półkach książki, kopjały, segregatory, rachunki i t. p. Przejrzenie tych dokumentów da możność lepszego zorjentowania się w rozmiarach i działalności przedsiębiorstwa, a w niektórych przypadkach przyczyni się do ujawnienia ksiąg i dokumentów niedeklarowanych władzy skarbowej. W przypadkach wyjątkowych, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w mieszkaniu właściciela lustrowanego przedsiębiorstwa znajdują się księgi lub materjały związane z działalnością przedsiębiorstwa, powinien lustrujący dokonać oględzin mieszkania w trybie przepisanym ustawą z 14. grudnia 1923 roku o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych.

W toku lustracji powinien lustrujący zwrócić uwagę w przedsiębiorstwach handlowych: na rozmiar lokalu, ilość zatrudnionych pracowników i członków rodziny, rodzaj sprzedawanych towarów i charakter handlu, na ilość towarów, podlegających scalonemu podatkowi, na wartość zapasów towarów, na źródła zakupu, na rodzaj klienteli, na jednostkowe ceny zakupu i sprzedażne, na koszty handlowe, czy przedsiębiorstwo jest czynne przez cały rok, czy tylko sezonowo, w przedsiębiorstwach targowych na ilość dni handlu i t. p.

W przedsiębiorstwach skupu zawodowego: na rodzaj skupowanych towarów, ilość składów i wartość zapasów, na źródła zakupu, w jakim stanie sprzedaje dzi skup, czy też przy udziale subjektów lub agentów dzi skup, czy też przy udziale subjektów lub agentów, czy i jakie środki przewozowe posiada, na koszta handlowe i t. d.

W przedsiębiorstwach rzemieślniczych i drobnego przemysłu: na ilość i rozmiar pomieszczeń, ich przeznaczenie i wyposażenie w środki techniczne, a szczególnie w siłę popędową, na rodzaj produkcji oraz czy jest ona wykonywana z własnych, czy też powierzonych materjałów, na ilość i wiek zatrudnionych pracowników z podziałem na czeladników, uczni płatnych i bezpłatnych, oraz na członków rodziny, zatrudnionych w przedsiębiorstwie, na koszty wynagrodzenia dla pracowników tak w gotówce, jak i w naturze, na wartość oraz jakość produkcji, na zapasy surowców i materjałów pomocniczych oraz źródła ich zakupu, na rodzaj odbiorców, na koszty produkcji, handlowe, oraz na ceny sprzedażne i t. d.

W przedsiębiorstwach przemysłowych należy zbadać ponadto: ilość pracowników biurowych i handlowych oraz pomocniczych (w magazynach i składach), ilość i jakość głównych maszyn, średnią wydajność pracy jednej maszyny i jednego pracownika, ilość i wartość towarów gotowych, półfabrykatów, surowców i materjałów pomocniczych, rodzaj sprzedaży (kredytowa, gotówkowa i ewentualnie ich wzajemny stosunek), ceny kosztów własnych i sprzedażnych i t. d.

Przy zbieraniu materjałów, odnoszących się do dochodowości przedsiębiorstwa, należy zwracać uwagę przedewszystkiem: na wysokość kosztów własnych towarów, na wysokość kosztów handlowych, na ceny sprzedażne i na stan zadłużenia. Dane te zbierać należy możliwie na podstawie faktur nabycia i sprzedaży towarów, korespondencyj, dowodów kasowych, listy

Ciąg dalszy na str. 11-tej.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVIII. **Kraków, dnia 4 maja 1935** **Nr. 16.**

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67
Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce 40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki 60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście 60 groszy
Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Pożyczka inwestycyjna.

Ekonomiści wszystkich odcieni, pod wszystkiemi szerokościami geograficznemi zgadzają się w jednym punkcie. Mianowicie, że rozmiary inewstycyj decydują o poziomie gospodarczym kraju. Zanik inwestycyj prowadzi do depresji ekonomicznej, wzrost inwestycyj jest pierwszym warunkiem prosperity. Wszystkie kryzysy rozpoczynały się od spadku ruchu inwestycyjnego, wszystkie programy nakręcania konjunktury rozpoczynają się od ruchu inwestycyjnego. Budowa domu daje zatrudnienie nietylko robotnikom, zajętym przy budowie, ale i rusza fabryki cementu, cegielnie, huty szkła, huty żelaza wapienniki, tartaki i t. p. Kiedyś obliczono, że 1 robotnik, zatrudniony przy budowie domu daje zatrudnienie 16 robotnikom, w innych działach życia gospodarczego.

Budowa dróg wymaga największego udziału robocizny. Koszty robocizny przy budowie dróg pochłaniają lwią część ogólnych kosztów. Budowa dróg daje więc zatrudnienie licznej rzeszy bezrobotnych, prócz ożywienia tych działów produkcji, które dostarczają materjałów do budowy dróg.

Polska ma za mało dróg (a i istniejące znajdują się w opłakanym stanie), nieuregulowane rzeki, niezmeljorowane pola, za mało mostów i za mało stacyj elektryfikacyjnych. W dziedzinie inwestycyj góruje nad nami każdy, najbardziej nawet zacofany gospodarczo kraj europejski. Po naszych drogach nie mogą jeździć samochody, nasze potoki górskie i nieuregulowane rzeki zalewają rokrocznie liczne obszary ziemi i niszczą plon pracy ludności rolniczej, nasze miasta nie posiadają najprymitywniejszych urządzeń.

Pożyczki zagraniczne prawie — że nie istnieją w dobie kryzysu. Inwestycje przeprowadza się z kredytów długoterminowych. W dzisiejszym okresie całkowitego zamarcia międzynarodowego ruchu kapitałów, uzyskanie pożyczki długoterminowej jest niemal — że wykluczone i to nawet wtedy, jeżeli reflektantem na pożyczkę jest państwo potężne, skonsolidowane gospodarczo i stojące na wysokim poziomie kultury gospodarczej. Kredyt długoterminowy zarezerwowany został dla potrzeb wewnętrznych danych państw. A i o kredyt krótkoterminowy jest dziś coraz trudniej.

Dlatego ruch inwestycyjny może być dzisiaj finansowany tylko albo z własnych zasobów pieniężnych państwa, albo też, jeżeli takich zasobów państwo nie posiada, z pożyczek długoterminowych, zaciąganych na rynku pieniężnym.

Świadomość konieczności podjęcia szeregu pilnych robót inwestycyjnych jest u nas powszechna. Niema nikogo w Polsce ktoby nie uznawał pilnej konieczności budowy dróg, regulacji rzek, meljoracji pól, budowy kolei żelaznych, elektryfikacji i t. p. Ale i niema nikogo w Polsce, ktoby zaprzeczył, że na rynku pieniężnym zaznacza się dzisiaj pewna płynność finansowa (inna rzecz, że pochodzi ona z procesów likwidacyjnych, t. j. z zwijania szeregu przedsiębiortw i wycofywanie kapitałów z obrotu gopodarczego). W takiej chwili państwo może i powinno odwołać się do społeczeństwa z apelem o pomoc przy realizacji programu inwestycyjnego.

Rząd nasz to uczynił, rozpisując pożyczkę inwestycyjną, która ma przynieść 150 do 200 miljonów złotych. Suma ta nie jest wielka nawet na nasze skromne stosunki gospodarcze. Ale suma ta użyta nie na cele konsumcyjne, t. j. wypłatę urzędników lub na inne wydatki budżetowe, lecz na cele produkcyjne, bo na cele inwestycyjne może stać się tym drobnym kamykiem, który spowoduje lawinę, przełamującą kryzys. Istnieją okresy w gospodarstwie, kiedy wystarczy założenie lekkiej dźwigni, aby podnieść cały poziom życia gospodarczego, mimo, że waga tej dźwigni nie pozostaje w żadnym należytym stosunku do wagi i ogromu całego gospodarstwa.

Kupiectwo musi poprzeć jaknajgoręcej akcję subskrypcyjną pożyczki inwestycyjnej nie tylko dlatego, że jest to pożyczka państwowa, ale w pierwszym rzędzie dlatego, ponieważ **handel będzie w równej mierze korzystał z dobroczynnych skutków wzmożonego ruchu inwestycyjnego,** co i inne działy gospodarstwa społecznego. Wszak obroty handlowe a zatem i możliwości egzystencji warsztatów kupieckich pozostają w ścisłej zależności od rozmiarów produkcji, atrudnienia i konsumpcji. Każdy ruch inwestycyjny, to przedewszystkiem powiększenie konsumcji. Robotnik, zatrudniony przy inwestycjach, zanosi swe zarobki do sklepu, zakupując potrzebne mu towary. Inwestycje spowodują wzrost zatrudnienia we wszystkich działach produkcji. Nastąpi zatem ogólny wzrost zatrudnienia, a zatem i ogólny wzrost konsumcji.

Dzisiaj chłop nie kupuje towarów przemysłowych dlatego, bo robotnik, nieposiadający pracy nie kupuje produktów rolnych. Gdy robotnik otrzyma pracę i zarobek, to będzie mógł kupić produkty rolne u chłopa, finansując temsamem możliwości konsumcyjne chłopa, który zkolei będzie mógł zakupić więcej towarów przemysłowych w mieście, dając temsamem zarobek kupcowi i przemysłowcowi, który w ostatecznej konsekwencji rozszerzy produkcję i zatrudni dodatkowo pewną ilość bezrobotnych. Jeden bodziec wytwarza zatem bodziec drugi i trzeci, ruszając z martwego punktu całe życie gospodarcze, w szczególności zaś **handel, opierający się na konsumcji.**

Dlatego handel jest szczególnie zainteresowany w powodzeniu pożyczki inwestycyjnej. Ale nietylko ze względu na doniosłe znaczenie tej pożyczki dla ożywienia życia gospodarczego winien handel walnie przyczynić się do sukcesu tej pożyczki. Fakt rozpisania pożyczki inwestycyjnej posiada dla nas również pewne **znaczenie polityczno-gospodarcze.** Fakt ten oznacza bowiem, że **rząd zdecydowany jest kroczyć stanowczo po dotychczasowej linji polityki stabilizacji i równowagi** i że nie pójdzie na żadne ustępstwa w dziedzinie polityki bezwzględnego utrzymania stałości kursu złotego. Przez rozpisanie pożyczki inwestycyjnej rząd manifestuje wobec społeczeństwa i całego świata swą rolę kroczenia dalej po drodze deflacji, zaznaczając, że nie zdradzi zaufania, ofiarowanego mu przez subskrybentów pożyczki inwestycyjnej. Rząd, który miałby zamiar zdewaluować walutę nie rozpisałby bowiem na długo przed swym krokiem pożyczki wewnętrznej, tembardziej, że rynek papierów wartościowych w Polsce jest jeszcze dość wrażliwy po latach inflacji.

Z tych założeń wychodząc, **Wydział Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców na onegdajszem posiedzeniu swem powziął uroczystą uchwałę, wzywającą ogół kupiectwa Małopolski Zachodniej do masowej subskrypcji pożyczki inwestycyjnej, jako środka najbardziej odpowiadającego wymaganiom całego życia gospodarczego w ogólności, zaś interesów handlu w szczególności.**

Co wiedzieć winien, rekurujący od wymiaru podatku przemysł.

Urzędy skarbowe już rozpoczęły doręczanie nakazów płatniczych na podatek przemysłowy za rok 1934. Celem poinformowania płatników o ich prawach i obowiązkach w tej dziedzinie w związku z ewentualnemi odwołaniami, przytaczamy odpowiednie przepisy ordynacji podatkowej:

1) **Termin wnoszenia odwołań:**

Odwołania mogą być wnoszone w terminie dni 30-tu od dnia następnego po doręczeniu nakazu. — Wnieść odwołanie należy do Komisji Odwoławczej jednak na ręce (za pośrednictwem) tej Władzy (tego Urzędu skarbowego), która wymiar dokonała.

2) **Podstawy wymiaru:**

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Władze skarbowe są obowiązane do udzielenia zgłaszającym się płatnikom lub ich pełnomocnikom **ustnych** informacyj o **podstawach** wymiaru.

Niezależnie od tego przysługuje płatnikowi prawo żądania **uzasadnienia** wymiaru na piśmie, które winno być w ciągu 7-miu dni od wniesienia tej prośby płatnikowi doręczone. Wniesienie prośby o wydanie uzasadnienia wymiaru przerywa bieg terminu odwoławczego do dnia, w którym uzasadnienie zostanie doręczone, t. zn. od tego terminu 30-dniowego, wyznaczonego dla wniesienia odwołania, **odlicza** się czasokres między chwilą wniesienia prośby o uzasadnienie a między terminem otrzymania odpowiedzi.

Przykład: Nakaz płatniczy został doręczony 1-go czerwca, a zatem czas wnieść odwołanie w ciągu dni 30-tu od dnia następnego — czyli do dnia 1-go lipca. W międzyczasie, t. j. 17-go czerwca wniesiono prośbę o uzasadnienie wymiaru, na którą odpowiedź otrzymano po 8-miu dniach, t. zn. 24-go czerwca. Termin dla wniesienia odwołania przesuwa się więc o 8 dni, t. zn. do dnia 8-go lipca.

Uzasadnienie powinno zawierać dane faktyczne i podstawy prawne, na których oparto wymiar, **a na wyraźne żądanie:** również odpisy protokołów, zawierających istotne części zeznania świadków i opinie biegłych, jednak **bez podania ich nazwisk.** Również nie jest Władza wymiarowa obowiązana udzielić płatnikowi wiadomości, zawartych w materjałach, noszących znamiona tajemnicy urzędowej. Podanie o uzasadnienie wymiaru podlega **opłacie stemplowej** we wysokości zł. 3, zaś za odpisy protokołów, zawierających zeznania świadków i opinie biegłych, należy się **odrębna opłata** we wysokości zł. 2 od każdej pełnej lub zaczętej stronnicy.

3) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku w przepisanym terminie.

4) **Odwołanie powinno zawierać:**

a) imię, nazwisko i adres odwołującej się osoby,

b) wskazanie, pod jakim względem uważa się orzeczenie za nieprawidłowe i żąda jego zmiany,

c) wskazanie konkretnych zarzutów przeciwko ustaleniom Władzy wymiarowej,

d) wskazanie środków dowodowych, które dają możność stwierdzenia prawdziwości przytoczonych w odwołaniu twierdzeń,

e) podpis płatnika lub jego zastępcy.

Jeżeli odwołanie nie odpowiada warunkom powyższym, Władza wymiarowa przeprowadza postępo-

wanie uzupełniające, udzielając odwołującemu się 7-mio dniowego terminu na uzupełnienie braków. — W razie nieuczynienia zadość temu wezwaniu, pozostawia się odwołanie **bez rozstrzygnięcia.**

5) **Ofiarowanie dowodów:**

Na poparcie twierdzeń odwołania płatnicy mogą składać wszelkie dowody pisemne, powoływać na koszt własny świadków i biegłych celem stwierdzenia ściśle określonych okoliczności oraz przedstawiać do przejrzenia księgi handlowe, gospodarcze, zapiski, notatki, dokumenty, korespondencję i t. p.

Płatnikom służy prawo żądania przesłuchania — nawet pod przysięgą — świadków i biegłych na określone ściśle okoliczności faktyczne lub na określone pytania, służące do wyświetlenia stanu sprawy, a płatnik nietylko może być obecny przy ich zeznaniu, lecz nawet ma prawo do stawiania świadkowi lub biegłemu

pytań w przedmiocie przesłuchania. Świadek i biegły może odmówić zeznania, jeżeli w stosunku do rekurenta pozostaje w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa lub powinowactwa w linji prostej (zawsze), a w linji bocznej do 2-go stopnia, jeżeli przez swe zeznanie mogą spowodować wszczęcie przeciwko sobie lub przeciwko swym małżonkom, krewnym, lub powinowatym postępowanie karno-sądowe, karno-skarbowe albo karno-administracyjne. — Świadkowie i biegli mają prawo do wynagrodzenia, a płatnik, na którego wniosek mają być przesłuchani, obowiązany jest **pokryć te koszty** i odpowiednią kwotę wpłacić w wyznaczonym mu przez Władzę skarbową terminie; w przeciwnym bowiem razie Władza skarbowa nie spełni żądania przeprowadzenia tego dowodu. Świadkowie i biegli mogą jednak zrezygnować z żądania wynagrodzenia.

6) **Wezwanie na Komisję Odwoławczą:**

W odwołaniu można prosić o wezwanie na Komisję odwoławczą **„dla złożenia ustnych wyjaśnień w celu uzasadnienia podniesionych w odwołaniu zarzutów“;** warunkiem jednak jest, aby rekurent przy wniesieniu odwołania uiścił opłatę we wysokości ½% (pół) od kwoty spornego podatku, jednak nie mniej niż 2 zł. i nie więcej niż 50 zł.

Przykład: Wymierzono podatek w kwocie 800 zł., rekurent żąda zredukowania do 500 zł., „sporna kwota podatku“ wynosi więc 300 zł. a ½% od niej wynosi zł. 1.50 jednak uiścić należy **minimum 2 zł.** — Inny przykład: Wymiar wynosił 8.000 zł., rekurent domaga się redukcji do 2.000 zł. sporna różnica wynosi więc 6.000 zł. opłata wyniesie 30 zł.

W razie całkowitego lub częściowego uwzględnienia odwołania opłata ta podlega zwrotowi.

Nieuiszczenie opłaty pociąga za sobą, iż płatnik nie zostanie zawiadomiony o terminie rozpatrzenia sprawy.

Opłaty stemplowe przy odwołaniach wynoszą:

przy spornej kwocie do zł. 50 (wolne od opłaty stemplowej od 50 — 100 zł.) — 50 groszy,

ponad zł. 100 — 2 złote.

7) **Termin płatności** podatku przemysłowego upływa z dniem 31-go maja. Jeżeli jednak nakaz płatniczy nie zostanie doręczony przynajmniej na 14 dni przed upływem tego terminu, t. zn. do dnia 17-go maja, natenczas termin płatności upływa dopiero z 14 dniem po doręczeniu nakazu płatniczego.

Czy tabakiera dla nosa...?

Etatyzm i etatystyczne przedsiębiorstwa dają piśmom gospodarczym aż nadto materjału do pisania. Również i na łamach naszego pisma ciągle zajmujemy się tym tak aktualnym i „ciekawym“ materjałem. Obecnie chcemy podzielić się z naszymi Czytelnikami wiadomością w jaki to sposób Monopol Spirytusowy stara się utrudnić sprzedawcom wyrobów monopolowych, a więc swoim odbiorcom, zakupno towaru.

W wolnym handlu istnieje tendencja do ułatwienia odbiorcy zakupna przez udzielanie rabatu, skonta, premji, dostarczenie towaru najszybciej odbiorcy i t. d. Cui bono zaś monopol utrudnia zakupno towaru pozostaje zagadką św. Biurokracego.

W Krakowie istniała przed kilku laty hurtownia wyrobów monopolowych przy ul. Zwierzynieckiej i na Zabłociu. Kupcy zaopatrywali się w wyroby tam gdzie im było bliżej i dogodniej. Pozatem hurtownie dostarczały towar do sklepu za niewielką opłatą. Po kilku latach, gdy przeniesiono wytwórnię do własnych gmachów na Dąbiu otworzono hurtownię prywatną przy ul. Gazowej, która dostarczała towar do sklepu bezpłatnie, przyjmowała zlecenia telefonicznie i starała się mniej więcej zadowolić odbiorców. Zdaje się jednak, że komuś była solą w oku i z dniem 1-go stycznia b. r. hurtownię zlikwidowano, pozbawiono pracy kilkunastu urzędników, robotników i spedytorów i otworzono Państwową hurtownię w Dąbiu przy ul. Fabrycznej, na najdalszym krańcu Krakowa. Równocześnie zawarto umowę z pewnym przewoźnikiem, który towar dostarczał do sklepu inkasując na miejscu należytość i akwirował zamówienia, które mogły być również udzielane telefonicznie wprost hurtowni. Oczywiście, jak w etatystycznem przedsiębiorstwie, nie obeszło się bez mniejszych lub większych uciążliwości, lecz naogół kupcy byli mniejwięcej zadowoleni. Aliści przed kilku dniami otrzymali wszyscy sprzedawcy wódek, spirytusu monopolowego i spirytusu skażonego zawiadomienie, że z dniem 1 maja znosi się dostawę do sklepu i towar wydawać się będzie wyłącznie w hurtowni przy ul. Fabrycznej. Naturalnie, celem otrzymania towaru trzeba dopełnić cały szereg formalności jak wypełnienie zamówienia na przepisowych drukach, upoważnienie posłańca do odbioru towaru, legalizacja własnoręcznego podpisu i t. d. Można sobie wybrazić udrękę kupca, który dla zakupu kilkunastu flaszek wódki musi posyłać na drugi koniec Krakowa i przez to tracić cały dzień. A jeśli się zdarzy, gdyż „errare humanum est“, że zamówienie będzie źle wystawione, lub posłańcowi braknie paru groszy, lub inna formalność nie będzie dotrzymana, posłaniec odejdzie z kwitkiem i bez towaru a kupiec będzie stał bez towaru w sklepie przez 2 dni. Czy to leży w interesie Państwowego Monopolu Spirytusowego? Jak więc widzimy gehenna kupców tego działu będzie całkowita. Kto na tem zyska? Chyba biurokracja. Kto na tem straci? W pierwszym rzędzie Skarb Państwa jako właściciel

Monopolu Spirytusowego, w drugim rzędzie kupiec. Ostatnio przeprowadza się szeroką propagandę i reklamę powiększenia konsumpcji, z drugiej zaś strony wprowadza się utrudnienia, które siłą faktu konsumcję zmniejszają.

Apelujemy do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, ażeby niesłuszne zarządzenie wytwórni w Krakowie zanulowała, otworzyła kilka hurtowni na terenie Krakowa, któreby szybko i sprawnie zaopatrywały kupców w towar. Leży to w pierwszym rzędzie w interesie Monopolu Spirytusowego. **M. H.**

Z życia organizacji.

Posiedzenie konstytuujące Wydziału Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców.

Dnia 29 z. m. odbył się ciąg dalszy przerwanego, na skutek tragicznej śmierci błp. Dra Józefa Fussmanna, posiedzenia Wydziału Krak. Stow. Kupców z dnia 10 kwietnia. Przewodniczył Prezes **Schechter,** uprzednio na przeciąg 2 lat wybrany Prezesem. W skład **Prezydjum** wybrani zostali pp. r. **Landau** Izydor, r. **Schenker** Henryk i r. **Szyf** Marjan; delegatem Wydziału do Prezydjum p. r. **Steiner** Arnold, dokooptowano do Wydziału 3-ech członków, t. j. pp. **Blödera** Maksa, Dra **Lichtiga** Samuela i **Herzoga** Samuela. — Sekretarzem prezydjalnym został wybrany p. **Grynszpan** S., zastępcą Dr. **Lichtig** S., skarbnikiem r. **Halpern** Ign., zastępcą **Taubler** M.

Przed przystąpieniem do dalszych punktów porządku dziennego Przewodniczący podnosi znaczenie **Pożyczki Inwestycyjnej,** apelując do zebranych, aby nietylko sami odpowiednie kwoty na ten cel subskrybowali, ale, aby także wśród swych znajomych rozwinęli propagandę w tym kierunku. Wydział postanawia z całą gorliwością poprzeć tę akcję, uchwalając równocześnie celowe środki i sposoby dla rozwinięcia skutecznej propagandy.

Przewodniczący podnosi zasługi b. długoletniego Prezesa krakowskiej Izby Przemysłowo-Handlowej p. Tadeusza **Epsteina,** wskazując na jego owocną działalność dla dobra handlu i podnosząc jego niepospolite w tej dziedzinie zasługi. W związku więc z jego ustąpieniem poddaje dyskusji kwestję odpowiedniego uczczenia p. Prezesa Epsteina. Po ożywionej dyskusji uchwala się — na wniosek wicepr. r. Szyfa — zwołanie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia dla zamianowania p. Prez. Epsteina **honorowym członkiem** Stowarzyszenia, wręczenia Mu dyplomu honorowego przez delegację i umieszczenia portretu w sali recepcyjnej.

Sekr. prez. **Gryszpan** referuje sprawę konferencji, odbytej z delegatem Centrali Związku Kupców w sprawie utworzenia **Rady Naczelnej Kupiectwa Żydowskiego** oraz **spółdzielni centralnej dla finansowania kredytów dla drobnego kupiectwa.** Omówiwszy szczegółowo cele i zadania tych instytucyj, uchwala Wydział przystąpienie Stowarzyszenia do tych akcyj i gorliwe ich poparcie.

R. **Halpern** Ign. wskazuje na konieczność rozbudowy naszej własnej instytucji kredytowo-zapomogowej, t. j. Funduszu kredytowego im. błp. S. Banneta. Z bezprocentowych kredytów tego funduszu, wynoszącego około 14.000 zł. korzystają drobni kupcy, którzy niejednokrotnie byt swój zawdzięczają tej charytatywnej instytucji przy Stowarzyszeniu. Należy jednak dążyć do zasilenia jej dalszymi sumami przy równoczesnem stworzeniu **trwałego pomnika zasług** błp. wiceprezesa Dra Józefa Fussmanna, który dzięki swej ofiarności i czułości na wszelką biedę zyskał sobie olbrzymią popularność w społeczności kupieckiej. Mowca wnosi więc o przemianowanie funduszu tego na „Fundusz zapomogowo - kredytowy im. Błp. S. Banneta i Dra J. Fussmanna“, przy rozwinięciu propagandy wśród członków, znajomych, przyjaciół i Rodziny błp. Dra Fussmanna w kierunku odpowiedniego zasilenia tej instytucji filantropijnej. Wykonanie — podjętej w tej sprawie uchwały — porucza się Prezydjum.

R. **Monderer** omawia sprawę nowych **opłat szyldowych** w związku z wdrożoną przez Magistrat krak. akcją zmiany napisów szyldowych, domagając się zasięgnięcia autorytatywnych wyjaśnień odnośnie podstaw prawnych tego nowego obciążenia handlu. Przewodniczący zapowiada spełnienie tego życzenia i złożenie sprawozdania na najbliższem posiedzeniu.

R. **Fromowicz** składa sprawozdanie z konferencji

nauczycieli szkół handlowych, w której wziął udział w charakterze delegata Stowarzyszenia, wskazując na stanowisko tam zajęte w sprawie zatrudniania przez kupiectwo elewów i nauczycieli tych szkół w czasie feryj. Wydział stanowisko to zaakceptował.

R. **Rosenblum** omawia szereg lokalnych spraw kupieckich a po przeprowadzeniu nad niemi dyskusji i podjęciu odp. uchwał, Przewodniczący zamknął posiedzenie.

Udział Izby przemysłowo-handlowej w Krakowie w zjeździe Związku Izb przemysłowo-handlowych w Poznaniu.

Dnia 28 i 29 kwietnia b. r. odbył się w Poznaniu w związku z otwarciem XIV. Targów Międzynarodowych zjazd Związku Izb Przemysłowo - Handlowych. Z ramienia Izby krakowskiej uczestniczyli w zjeździe: urzędujący wicedyrektor Inż. Leon Skarżeński, wiceprezes Jan Stefan Kuhn oraz dyrektor Inż. Henryk Mianowski.

Zjazd zajął się sprawą reorganizacji Związku Izb Przemysłowo - Handlowych, współpracą samorządów gospodarczych w Polsce, zagadnieniami polityki deflacyjnemi oraz szeregiem spraw ogólno - gospodarczych.

Z inicjatywy Izby krakowskiej zjazd uchwalił poczynić kroki celem przyspieszenia wydania ustawy o miejscowościach turystycznych i wypoczynkowych, której projekt znajduje się już u miarodajnych czynników rządowych. Równocześnie zjazd opowiedział się za poczynieniem szeregu ulg (głównie podatkowych) dla handlu sezonowego w uzdrowiskach i letniskach, jak również za przyznaniem zniżek kolejowych dla osób, wracających z uzdrowisk.

Tym sposobem zjazd Związku Izb Przemysłowo-Handlowych dał raz jeszcze dowód ważności gospodarczej zagadnień turystyczno - uzdrowiskowych, nad któremi od szeregu lat czuwa krakowska Izba Przemysłowo - Handlowa.

Plenarne Zebranie Izby Przem.-Handl. w Krakowie.

We wtorek, 30 kwietnia b. r. odbyło się Plenarne Zebranie Izby Przemysłowo - Handlowej w Krakowie. Zagaił je urzędujący Wiceprezes Izby Inż. Leon Skarżeński, proponują przedewszystkiem wysłanie depesz hołdowniczych do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i do Marszałka Piłsudskiego oraz telegramów do Pana Premjera Sławka i Pana Ministra Przemysłu i Handlu Rajchmana.

Tekst depesz zebranie przyjęło przez aklamację.

Następnie wicedyr. Gaertner zreferował projekt zmian statutu Izby w kierunku rozszerzenia Izby o dalszych dwóch wiceprezesów do ogólnej liczby 4-ech wiceprezesów z równoczesnem zniesieniem dotychczasowego Zarządu, składającego si ęz 4-ech osób.

Zmiana statutu została jednomyślnie uchwalona.

Wobec zmienionego statutu poniechano wyboru Zarządu, jako nieaktualnego, odkładając zarazem wybór dalszych dwóch wiceprezesów do czasu zatwierdzenia statutu przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Skolei przystąpiono do wyboru Komisji Rewizyjnej, w skład której na wniosek r. Jakubowskiego wybrano jednogłośnie pp. Kochanowskiego, Rittermanna, Szarskiego, Weinsberga i Dr. Wołoszyńskiego.

Następnie prez. Skarżeński wskazał na znaczenie gospodarcze rozpisanej przez Rząd subskrypcji Pożyczki Inwestycyjnej. Na zaproszenie prez. Skarżeńskiego przemówienie na ten temat wygłosił radca dyr. St. Kochanowski, wskazując na rolę sfer przemysłowo-handlowych w akcji subskrypcyjnej.

Głośnym aplauzem Plenarne Zebranie Izby dało dowód gorącego odniesienia się przemysłu i handlu okręgu krakowskiego do subskrypcji Pożyczki Inwestycyjnej.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Pobyt Prezesa Międzynarodowej Izby Handlowej w Krakowie.

W piątek 3 b. m. rano przybywa do Krakowa Prezes Międzynarodowej Izby Handlowej w Paryżu p. H. Fentener Van Vlissingen oraz sekretarz generalny tejże Izby p. Vasseur z otoczeniem.

Celem pobytu znakomitych gości zagranicznych jest nawiązanie ściślejszego kontaktu między Międzynarodową Izbą Handlową a sferami gospodarczemi Krakowa.

Goście oprowadzani przez Rtm. Pusłowskiego zwiedzą zabytki Krakowa, poczem podejmowani będą przez krakowską Izbę Przemysłowo - Handlową śniadaniem w Grand Hotelu.

Wieczorem goście udadzą się do Katowic.

Kronika.

WALNE ZEBRANIE GREMJUM SPEDYTORÓW.

W dniu 7 kwietnia 1935 r. odbyło się w Krakowskiem Stowarzyszeniu Kupców w obecności przedstawiciela Władzy Nadczorczej p. Radcy Dra Piotrowskiego Walne Zebranie Gremjum, na którem został wybrany następujący Zarząd:

Starszy: p. Leon Margulies („Transport").

Podstarsi: pp. Salo Langer (Langer i Nadel), Dr. Stanisław Ładziński („Cracovia"), Mojżesz Grajcar.

Członkowie Zarządu: pp. Leon Fass (W. Bujański Nast.), Norbert Stoeger (Stoeger i Ska), Ludwik Rothmann, Adolf Retter, Eljasz Beckmann.

Zastępcy: pp. Komitau N. (Komitau i Urbach), Zenon Dresdner („Paloge"), Izak Lewkowicz.

Komisja Kontrolująca: pp. Dr. N. Halpern („Protos"), Stefan Rzepa, A. Rabiasz.

SFERY GOSPODARCZE ZA POŻYCZKĄ INWESTYCYJNĄ.

Dnia 15. kwietnia 1935 r. odbyło się z inicjatywy Prezesa Izby przemysłowo-handlowej w Krakowie posła Inż. Jana Brzozowskiego, posiedzenie porozumiewawcze trzech instytucyj samorządu gospodarczego w Krakowie, a mianowicie Izby Rolniczej, Izby Rzemieślniczej oraz Izby Przemysłowo-Handlowej.

Posiedzenie miało na celu powołanie wspólnego Komitetu, który zajmie się propagandą subskrypcji Pożyczki Inwestycyjnej w kołach kupiectwa, przemysłu, rolnictwa i rzemiosła na terenie Województwa krakowskiego.

W skład Komitetu weszli przedstawiciele wspomnianych Izb samorządu gospodarczego.

Bibljografja.

St. Latanowicz: „Rewizja księgowości i bilansu" i „Tajemnice faszerstwa księgowości i bilansów". Nakład własny autora Poznań, ul. Cieszkowskiego 1.

Autor, wytrawny znawca przedmiotu, daje w powyższych 2-ch dziełach niezmiernie bogaty materjał, niezbędny dla każdego, kto w jakiejkolwiek formie ma styczność z rachunkowością i kierownictwem przedsiębiorstwa, wzgl. ma obowiązek czuwania nad prawidłowością gospodarki lub wykonywania kontroli i rewizji działalności przedsiębiorstwa. W sposób przystępny i niezwykle jasny omawia autor problemy księgowości, bilansu i rewizji, dzieląc się z czytelnikiem mnóstwem cennych i charakterystycznych przykładów z swej kilkudziesięcioletniej praktyki rewizorskiej. Z nadzwyczajną bystrością i wnikliwością wskazuje autor na źródła nadużyć, na sposoby ich wykrywania, jakoteż na cały szereg środków zaradczych, wzgl. zapobiegawczych. Ogłoszeniem 2-ch powyższych dzieł autor zasłużył się wielce naszemu życiu gospodarczemu. Staranność wydania i piękna szata zewnętrzna czynią te prawdziwie pożyteczne dzieła ozdobą każdej bibljoteki.

sgr.

ORZECZNICTWO:

PODATEK PRZEMYSŁOWY.

Skup zawodowy: Nabywanie produktów przemysłowych.

Przedmiotem skupu zawodowego mogą być także produkty przemysłowe.

Wyrok N. T. A. z 12 marca 1935 l. rej. 4339/33 w sprawie firmy „Dawid Adelsan i Dawid Isarow" w Prużanie przeciw Komisji Odwoławczej w Brześciu n/B. w przedmiocie wymiaru podatku przemysłowego za r. 1931.

... Skarżąca domagała się ewentualnie 1% stawki na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z 22-go grudnia 1926, poz. 766 Dz. Ust. — To żądanie władza odrzuciła z uzasadnieniem, że ... terpentyna stanowi produkt przemysłowy, a takie produkty nie mogą być przedmiotem skupu ...

Zapatrywanie władzy, że produkty przemysłowe nie mogą być przedmiotem skupu zawodowego, nie ma dostatecznego uzasadnienia w ustawie, a w szczególności w przepisach taryfy cz. II. A. II. Tam skup zawodowy został określony jako skup w celu odsprzedaży wewnątrz Państwa na wywóz zagranicę „surowców krajowych, produktów rolnictwa i leśnictwa oraz zwierząt domowych, drobiu, **tudzież innych towarów"** bez utrzymywania w tym celu zakładów handlowych. Skoro towarami są także produkty przemysłowe, przeto nie są one wyłączone, lecz mogą być przedmiotem skupu zawodowego, jak to N. T. A. już zresztą orzekł i uzasadnił np. w wyroku z 21-go września 1929 roku l. rej. 3185/27 Zbiór wyroków Nr. 152 S.

płac i t. d. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi jakąkolwiek rachunkowość, należy zbadać, czy nie zawiera ona wyżej wymienionych danych. Niezależnie od materjałów, dotyczących samych przedsiębiorstw, należy w miarę możności zebrać również dane o trybie i warunkach życia ich właścicieli drogą zadawanych im lub innym osobom pytań i t. p.

W przedsiębiorstwach, w których lustracja jednorazowa nie da z tych lub innych względów wyników, odpowiadających charakterowi i rozmiarowi tych przedsiębiorstw, albo które wymagają specjalnego nadzoru, urząd skarbowy przeprowadzi kilkakrotną lustrację w ciągu roku.

Zadaniem lustracyj w przedsiębiorstwach, prowadzących księgi handlowe, będzie doraźne sprawdzanie stanu zapisów w księgach oraz zebranie danych do wymiaru podatku na wypadek, gdyby księgi handlowe tych przedsiębiorstw uznane zostały w postępowaniu wymiarowem za nierzetelne lub nieprawidłowe. Urzędnik lustrujący tego rodzaju przedsiębiorstwa, winien zwracać uwagę między innemi czy różnego rodzaju towary (wzięte wyrywkowo), figurują na rachunku towarów i w jakich ilościach.

Czy wysokość kwot, uwidocznionych w rachunkach własnych i dostawców odpowiada zapisom w księgach.

Czy uposażenie wszystkich zatrudnionych w czasie lustracji pracowników figuruje w księgach na właściwych rachunkach i we właściwej wysokości.

Czy ponadto zapisy w księgach nie zalegają od dłuższego czasu, a w razie twierdzącym, od jakiej daty.

W przypadku stwierdzenia braku w prowadzeniu ksiąg, spisuje się na miejscu odpowiedni protokół w dwóch egzemplarzach, który podpisuje również właściciel przedsiębiorstwa lub jego zastępca.

Władza skarbowa ma ponadto prawo dokonywania oględzin budynków, gruntów, przedsiębiorstw, składów i t. p., celem stwierdzenia, czy obowiązki nałożone na przedsiębiorstwa w zakresie świadectw przemysłowych są należycie wykonywane, zebrania danych, potrzebnych do wymiaru podatków i dla ustalenia na miejscu pewnych spornych okoliczności konkretnych. W oględzinach, oprócz urzędników, delegowanych przez władzę skarbową mogą również uczestniczyć inne osoby, jak biegli i świadkowie.

Scalenie podatku przemysłowego od obrotu

piwem, wódkami, octem i drożdżami.

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 31, opublikowane zostało rozp. ministra skarbu z dnia 13 kwietnia r. b. w sprawie poboru scalonego podatku przemysłowego od obrotów **piwem, napojami winnemi, wódkami gatunkowemi, octem, kwasem octowym i drożdżami.**

Rozporządzenie postanawia, że od **dnia 1 maja br.** wprowadza się pobór scalonego podatku przemysłowego od artykułów, wymienionych w przytoczonej poniżej tabeli. Do opłacania tego podatku obowiązani są:

1) od powyższych artykułów, wyprodukowanych na obszarze Polski z wyjątkiem octu spirytusowego — **producenci;**

2) od artykułów, sprowadzanych na obszar Polski — osoby, opłacające od tych artykułów cło, podatek spożywczy lub opłatę monopolową.

Scalony podatek od **octu spirytusowego** opłaca Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego. Stawki podatku podane są w tabeli, załączonej do rozporządzenia. Scalony podatek oblicza się:

1) od artykułów, wyprodukowanych na obszarze Polski, z wyjątkiem octu spirytusowego — od obrotu, osiągniętego przez zakłady produkujące, przyczem nie dolicza się do obrotu podatków konsumcyjnych, pobieranych od towarów, produkowanych przez te zakłady;

2) od octu spirytusowego — od sumy, uiszczonej lub należnej D. P. M. S. za spirytus, wydawany do wyrobu octu wytwórniom octu spirytusowego;

3) od artykułów, sprowadzanych na obszar Polski z od 100 kg. wagi tych artykułów łącznie z wagą naczynia lub opakowania z wyj. kwasu octowego, opodatkowywanego od wagi netto;

4) od artykułów, wytworzonych na obszarze Polski na rachunek osób trzecich — od całkowitej wartości sprzedażnej tych artykułów.

Do stawek scalonego podatku dolicza się 15% dodatek oraz dodatek na rzecz związków samorządowych w wysokości $^1/_4$ części scalonego podatku. Nadto w przedsiębiorstwach kat. I—V świadectw przemysłowych dolicza się do części scalonego podatku w wysokości 1.5% dodatek 10%-wy.

Scalony podatek przemysłowy obejmuje przy artykułach, wyprodukowanych na obszarze Polski, wszystkie fazy obrotu artykułami. w stanie nieprzerobionym od producenta do konsumenta, przy artykułach zaś, przywożonych z poza granicy celnej lub z Gdańska — wszystkie fazy obrotu w stanie nieprzerobionym do konsumenta.

Od artykułów, wymienionych w tabeli, załączonej do rozporządzenia, a znajdujących się w dniu 1 maja r. b. na składzie w przedsiębiorstwach sprzedaży, będzie pobrany scalony podatek przemysłowy jednorazowo. Przypadający od tych artykułów scalony podatek przemysłowy obliczony będzie, przyjmując za podstawę wartość sprzedażną artykułów oraz następujące

stawki podatkowe: 2% w przedsiębiorstwach handlu towarowego ze sprzedażą hurtową, zarówno prowadzących prawidłowe księgi handlowe, jak i nieprowadzących tych ksiąg; 1% — w pozostałych przedsiębiorstwach handlu towarowego, nieprowadzących prawidłowych ksiąg handlowych; 0·75% — w pozostałych przedsiębiorstwach handlu towarowego, prowadzących prawidłowe księgi handlowe; 2% — w przedsiębiorstwach gastronomicznych.

Za przedsiębiorstwa ze sprzedażą hurtową uważa się przedsiębiorstwa, które za rok 1934 osiągnęły conajmniej 50% obrotu ze sprzedaży hurtowej artykułów wymienionych w załączonej tabeli. Ustalenia wartości sprzedażnej artykułów objętych powyższem rozporządzeniem dokonają władze wymiarowe bądź na podstawie prawidłowych ksiąg przedsiębiorstw bądź też jeżeli w przedsiębiorstwie nie są prowadzone prawidłowe księgi handlowe na podstawie oceny biegłych. O obliczeniu podatku władze wymiarowe zawiadomią płatników zapomocą orzeczenia w formie nakazu płatniczego. Wymierzony podatek płatny jest w terminie do dnia 15 czerwca 1935. Od wymiaru podatku służy płatnikom prawo odwołania.

Od obrotów uzyskanych ze sprzedaży artykułów wymienionych w poniższej tabeli w okresie od 1 stycznia do 30 kwietnia 1935 włącznie będzie pobrany podatek przemysłowy od obrotu na zasadach ogólnych.

Tabela zawierająca wykaz artykułów podlegających scalonemu podatkowi przemysłowemu od obrotu piwem winem, wódkami gatunkowemi, octem, drożdżami itp. przedstawia się następująco:

STAWKA PODATKU:

	od artykułów wyprodukowanych na obszarze Polski — procent od przychodu brutto	od artykułów sprowadzonych z zagranicy od 100 kg. wagi łącznie z wagą naczynia lub bezpośredniego opakowania
Piwo pełne	4%	8 zł.
Piwo dubeltowe	4%	12 zł.
Piwo mocne	4%	16 zł.
Miód sycony (do picia)	4.2%	16 zł.
Arak i rum	4.2%	84 zł.
Likier	4.2%	124 zł.
Koniak i destylaty winne	4.2%	105 zł.
Inne wódki gatunkowe, destylaty i nalewki oraz wyroby ze spirytusu owocowego i pejsachowego	4.2%	96 zł.
Wino gronowe i rodzynkowe, zawierające do 16% alkoholu	4.2%	20 zł.
Wino gronowe i t. p. zawierające ponad 16% alkoholu	4.2%	50 zł.
Wino owocowe	3%	9 zł.
Wino musujące i gazowane gronowe	4.2%	124 zł.
Wino musujące i gazowane owocowe	3%	45 zł.
Wino sztuczne	4.2%	12 zł.
Moszcz winny	4.2%	12 zł.
Moszcz owocowy	3%	9 zł.
Ocet spirytusowy	% *)	3 zł.
Ocet winny	3%	3 zł.
Kwas octowy dla celów spożywczych	4.4%	13 zł. od w. netto
Ocet z kwasu octowego	zwolniony	3 zł.
Drożdże piekarniane	4.75%	19 zł.

*) od sumy uiszczonej lub należnej D. P. M. S. za spirytus wydawany dla wyrobu octu wytwórniom.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. Samuel Kurzman
Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12.